

Fővárosi Törvényszék

A határozat száma:	103.K.701.119/2024/13.
A felperes:	Fót Város Önkormányzata (2151 Fót, Vörösmarty tér 1.)
A felperes képviselője:	Dr. Sándor Ügyvédi Iroda – dr. Sándor Sz. Zsolt ügyvéd (1052 Budapest, Deák Ferenc u. 23. I. em. 1.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest Riadó utca 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Hodnik Ákos kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott egyedi döntés (D.65/13/2024.) jogszerűsége

í t é l e t e:

A Fővárosi Törvényszék a keresetet elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 144 000 (száznegyvennégyezer) forint perköltséget.

A 30 000 (harmincezer) forint kereseti illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2023. szeptember 26-án a KÉ-18996/203. azonosító számon közzétett hirdetésményével a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Nyersanyag beszerzés Fóti Központi Konyha részére” árubeszerzés tárgyában 8 részben. Ennek 5. része a „Nyersanyag beszerzés Fóti Központi Konyha részére – 5. rész, zöldség, gyümölcs, áru” megnevezésű árubeszerzés volt. Az ajánlati felhívás (a továbbiakban: Felhívás) II.2.5) pontja értelmében „az értékelés szempontja a nettó ajánlati összár” volt. A Felhívás II.2.14) pontja szerint „a legalacsonyabb ár egyedüli értékelési szempont alkalmazásának indoklása: Ajánlatkérő a beszerzendő áru tulajdonságait olyan pontosan meg tudja határozni (konkrétan meghatározott minőségi követelmények előírása), hogy a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat kiválasztását minőségi jellemzők nem, csak a legalacsonyabb ár értékelése szolgálja.” Az 5. részre vonatkozó becslött érték 33.999.900 forint volt.
- [2] A Felhívásban megjelölt határidőig a felpereshez három ajánlat érkezett be: a Tipo Fruit 16 Kft.-é (a továbbiakban: Kft. I.) 22.054.200 forintról, az M és Társa Kereskedelmi és Szolgáltató Kft.-é (a továbbiakban: Kft. II.) 24.830.600 forintról, illetve a Beautyfrutti Kft.-é (a továbbiakban: Kft. III.) 28.728.400 forintról. A felperes a 2024. január 5-ei összegező döntése (a továbbiakban: Döntés) értelmében az 5. részt illetően a Kft. I. lett a közbeszerzési eljárás nyertese.

- [3] Az eredménytelen előzetes vitarendezési eljárást követően a Kft. II. jogorvoslati kérelmet terjesztett elő a Döntéssel szemben. Kérelmében kifejtette, hogy a Kft. I. az általa kínált ajánlati áron teljesíteni nem lehetett képes, mivel a termékeket a megjelölt összegben beszerezni nem lehetett. Ebből következően a felperesnek a Kft. I.-től Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján árindokolást kellett volna kérnie. A felperes a jogorvoslati eljárásban az alperes felhívására a 2024. február 20-ai nyilatkozatában (a továbbiakban: Nyilatkozat) előadta, hogy a nyersanyag beszerzés 5. részében az egyes tételek becsült értéke a közbeszerzést megelőző 1 éves bázisidőszak (2022. április 1. – 2023. március 30.) felhasznált mennyiségei és a beszerzési egységárak alapul vételével, illetve az akkor aktuális egységárakat — a 2023. év eleji élelmiszer alapanyagokra vonatkozó 20% -ot meghaladó éves inflációs várakozást is — figyelembe véve került megállapításra.

Az alperes határozata

- [4] Az alperes a D.65/13/2024. iktatószámú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 72. § (1) bekezdését és megsemmisítette a Döntést, továbbá a felperes azt követő valamennyi döntését. A felperest 500.000 forint bírság megfizetésére is kötelezte.
- [5] Határozatát azzal indokolta, hogy a felperes az eljárásával azért sértette meg a Kbt. 72. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert a Kft. I.-et az alacsony árajánlata ellenére – amely a becsült érték alatt jelentős mértékben alulmaradt – nem hívta fel árindokolás benyújtására. Hangsúlyozta, hogy a felperes érvelésével szemben a Kft. I. ajánlatának aránytalanságát nem a Kft. II. és III. ajánlataihoz, hanem a közbeszerzési eljárás becsült értékéhez viszonyítottan volt szükséges vizsgálni. Ezt támasztotta alá, hogy a felperes – a Nyilatkozatban is részletezettek alapján – a becsült érték meghatározása során rendkívüli alapossággal járt el. Ennek során bemutatta, hogy mely okból az ajánlati árat – annak legalacsonyabb összegét – tette meg a Felhívásban egyedüli értékelési szempontként az 5. rész tekintetében. Ez pedig szükségszerűen azzal a következménnyel járt, hogy a becsült értéket sarokpontnak kellett tekintenie az ajánlatok értékelése során.
- [6] Érvelése szerint a becsült értéktől mindhárom ajánlattevő ajánlata jelentősen eltért. A Kft. I.-é 34%-kal, a Kft. II.-é 26%-al, a Kft. III.-é pedig 14%-al maradt a becsült érték alatt. Ráadásul az egyes kimunkált tételeknél az eltérés még nagyobb volt a Kft. I., Kft. II. esetén is. Mindkét ajánlatnál több tételnél is 30-50%-ot is meghaladó negatív eltérés állt fenn a becsült érték tételeihez viszonyítottan. Egyes esetekben ez elérte a 60-70%-ot is. Mindez indukálta – az értékelési szempontként meghatározott – ajánlati összárak jelentős eltéréseit a becsült értékhez képest, amely miatt a felperesnek a Kft. I.-től árindokolást kellett volna kérnie. A felperes ugyan utalt arra, hogy a közbeszerzésekről szóló 2011. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: régi Kbt.) 69. § (2) bekezdésében 20%-os eltérés esetén írt elő árindokolás kérés kötelezettségét az ajánlatkérő számára, amely a jelen esetben a Kft. I. és Kft. II. ajánlatai relációjában nem állt fenn, a régi Kbt. 69. § (2) bekezdése azonban a százalékos követelményt éppen az ajánlatnak a becsült értéktől való több, mint 20%-os eltérésére fogalmazta meg. Kifejtette, hogy az ajánlatok egymástól való eltérése is lehet adott esetben árindokolás kérés alapja, de a jelen ügyben – a Felhívásban foglaltakkal összhangban – nem ez volt a jelentős tényező, hanem ezeknek a becsült értékhez való nagymérvű eltérése. Ez önmagában indokolta volna a Kft. I.-től az árindokolás kérésének szükségességét.

A keresetlevél és a védírat

- [7] A felperes keresetet terjesztett elő az alperes döntésével szemben, amelyben kérte annak megsemmisítését. Az alperes döntését a Kbt. 72. § (1) bekezdésére alapítottan jogsértőnek találta.
- [8] Állította, hogy az eljárása során nem sértette meg a Kbt. 72. § (1) bekezdésének rendelkezéseit. Nem merült fel benne, hogy a Kft. I. ajánlati ára aránytalanul alacsony lenne. Erre tekintettel nem hívta fel az ajánlattevőt ajánlati árának indoklására. A Kft. I. ajánlati ára ugyanis az ajánlatok 25.204.400 forintos átlagáránál mindössze 12,5%-kal volt alacsonyabb. A Kft. II. ajánlatához viszonyítottan ez az érték még kisebb, 11,18%-os eltérést jelentett.
- [9] A D.168/15/2022. iktatószámú határozatban foglaltakra hivatkozással megjegyezte, hogy a Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő akkor köteles árindokolást kérni az ajánlattevőtől, ha az ajánlat a megkötni tervezett szerződés tárgyára figyelemmel aránytalanul alacsony összeget tartalmaz az értékelési szempontként figyelembe vett ár tekintetében. Ez a jelen eljárásban az ajánlati árak egymással való összevetésének követelményét jelentette. E körben viszont nem állt fenn jelentős eltérés. A régi Kbt. 69. § (2) bekezdésében a jogalkotó egy 20%-os eltérési értéket határozott meg az aránytalanul alacsony ajánlati ár esetén az árindokolás kéréséhez. E kritérium a az érvényes ajánlatot tevők ajánlati árához képest jelen ügyben szintén nem következett be.
- [10] Álláspontja szerint az alperes azért is tévesen vette alapul a Kft. I. ajánlati ára vizsgálatkor a becsült értéket, mert ilyen jellegű szabályt sem a Kbt. 72. § (1) bekezdése, sem más jogszabályi rendelkezés nem tartalmaz. E körben hivatkozott az alperes D.143/27/2020., D.168/15/2022., D.168/15/2022. iktatószámú határozataira is, amelyek meglátása értelmében azt támasztották alá, hogy nem minden esetben a becsült érték a viszonyítási pont az aránytalanul alacsony ajánlati ár megállapításánál.
- [11] A becsült értéket a QB-Élelem program segítségével, a 2023 év eleji adatokból határozta meg. Ezzel szemben az ajánlatok beadásának időpontja 2023. november 6-a volt. A becsült érték meghatározásának időpontja és az ajánlatok beadása között eltelt időszakban viszont a piaci helyzet megváltozott. Az élelmiszerárak csökkenésnek indultak, így a Kft. I.-III. ajánlatai tükrözték a valós piaci árakat. Ennek azért volt kiemelkedő jelentősége, mert abban az esetben, ha a becsült érték meghatározása és az ajánlatok benyújtása között jelentős idő telik el és közben a piaci viszonyok megváltoznak, a szerződés tárgyára irányadó árat az ajánlati árak határozzák meg. Azt is sérelmezte, hogy a Kft. II. sem a vitarendezési eljárásában, sem a jogorvoslati kérelmében nem hivatkozott a becsült érték és az ajánlati ár viszonyára.
- [12] Végül hangsúlyozta, hogy az alperes döntéséből nem volt egyértelmű, hogy a Kbt. 165. § (3) bekezdés b) pontja szerinti jogkövetkezmény a közbeszerzési eljárás valamennyi részét vagy csupán az 5. részét illetően volt értelmezendő. A tárgyaláson a keresetét meghaladóan első alkalommal hivatkozott arra, hogy az alperes megsértette az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdésében foglaltakat, mivel a Kft. I. ajánlatának a becsült értékhez viszonyított aránytalansága nem volt kellően indokolt.
- [13] Az alperes a védíratában – a határozatában foglaltak fenntartása mellett – a felperes keresetének elutasítását kérte. Álláspontja szerint a becsült érték, ha nem is az egyedüli, de kikerülhetetlen vizsgálati szempont volt az ajánlatok aránytalanul alacsony árának vizsgálata

szempontjából. Mivel a felperes rendkívüli gondossággal határozta meg a becsült értéket, azért okkal jutott arra a következtetésre, hogy a becsült érték képezte a kiindulási pontot az ajánlatok aránytalanul alacsony ára megállapításánál, hangsúlyozta, hogy határozata szerint nem az aránytalan ár miatti érvénytelenséget, hanem azt vizsgálta és állapította meg, hogy ilyen adatok mentén a felperesnek szükséges lett volna vizsgálnia az ajánlati árakat.

A bíróság ítélete és annak indokai

- [14] A kereset – az alábbiak szerint – alaptalan.
- [15] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg.
- [16] A bíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a felperes által a tárgyaláson előadottak tiltott keresetváltoztatásnak minősültek-e. A Kp. 43. § (1) bekezdése értelmében a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet a közigazgatási cselekmény keresettel nem támadott, a cselekmény egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető rendelkezésére csak a keresetindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.
- [17] Rögzítendő, hogy a keresetváltoztatás tilalmába ütközik, ha a felperes a perindítási határidő letelte után új megtámadási irányt kíván szabni a közigazgatási perben. (Kfv.VI.35.274/2022/7-2. [66] bekezdés). A felperes által a tárgyaláson előadott hivatkozás viszont ilyennek, azaz teljesen új irányú támadásnak minősült. A keresetlevelben a felperes tartalmát tekintve azt vitatta, hogy az árandokolás szükségtelen lett volna és e körben a figyelembeveendő kiindulási pontot az alperes tévesen határozta meg (Kbt. 72. §). Az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt, az alperest terhelő döntési indokolási kötelezettség sérelmére, annak hiányosságára, mint eljárási jogi jogsérelemre a keresetlevelében nem hivatkozott. Mivel a keresetindításra nyitva állt határidő 2024. március 21-én járt le, a felperes e körülményre viszont első alkalommal a 2025. február 6-án megtartott tárgyaláson hivatkozott, annak vitatása tiltott keresetváltoztatásnak minősült.
- [18] A fentiekre tekintettel a bíróságnak a jelen ügyben abban a kérdésben kellett döntenie, hogy a az alperes helytállóan jutott-e arra a következtetésre, hogy a felperesnek a Kbt. 72. § (1) bekezdésében rögzített kötelezettsége fennállt a Kft. I. ajánlatának alapján. Az árandokoláskérés elmulasztása jogsértő volt a részéről. A bíróság az alperessel egyezően hangsúlyozza, hogy az alperes nem a Kft. I. ajánlati árának jogsértően alacsony mértékét, így az ajánlat érvénytelenségét és ez okból a felperes jogsértő értékelését állapította meg, hanem arról döntött, hogy ilyen adatok mentén indokolt lett volna az ajánlati árra nézve a Kbt. 72. § (1) bekezdés szerinti eljárás lefolytatása.
- [19] A Kbt. 69. § (1) bekezdése értelmében az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. A (2) bekezdés szerint az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy

mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, és hogy van-e olyan gazdasági szereplő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az ajánlatkérő a bírálattal során az alkalmassági követelmények, a kizáró okok és a 82. § (5) bekezdése szerinti kritériumok előzetes ellenőrzésére köteles az egységes európai közbeszerzési dokumentumba foglalt nyilatkozatot elfogadni, valamint minden egyéb tekintetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a 71–72. § szerinti bírálati cselekményeket elvégezni.

- [20] A Kbt. 72. § (1) bekezdése alapján az ajánlatkérő az értékelés szempontjából lényeges ajánlati elemek tartalmát megalapozó adatokat, valamint indokolást köteles írásban kérni és erről a kérésről a többi ajánlattevőt egyidejűleg, írásban értesíteni, ha az ajánlat a megkötni tervezett szerződés tárgyára figyelemmel aránytalanul alacsony összeget tartalmaz az értékelési szempontként figyelembe vett ár vagy költség, vagy azoknak valamely önállóan értékelésre kerülő eleme tekintetében.
- [21] A Kbt. 69. §-ában definiáltakból fakadó Kbt. 72. § (1) bekezdésében nevesített rendelkezések értelmében a közbeszerzési eljárásban a beérkező ajánlatok elbírálása folyamán az ajánlatkérőt terheli azon kötelezettség, hogy észlelje, ha azok közül esetlegesen valamelyik az értékelés szempontjából aránytalanul alacsony összegűnek számít. Amennyiben ilyen ajánlat megtételét észleli, ennek kiküszöbölése érdekében a Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti intézkedési kötelezettsége áll fenn, amely elsődlegesen az ajánlattevőtől való írásbeli árindokolás kérésében manifesztálódik. Az árindokolás kérésének a szükségességét az ajánlatkérő a rendelkezésére álló információk alapján – a Kbt. 69. §-ban foglaltakkal összhangban – dönti el, ami azonban számonkérhető rajta.
- [22] A Kbt. 72. § (1) bekezdése alkalmazásánál az értékelési szempontot, azaz kiindulópontot jelentő értéket, amelyhez viszonyítottan lehetséges az érintett ajánlat aránytalan alacsony összegének bekövetkeztét vizsgálni, mindig az egyedi ügy, a közbeszerzési eljárás valamennyi körülményének figyelembevételével szükséges meghatározni, különös tekintettel az ajánlatkérő által az ajánlati felhívásban megjelölt releváns szempontokra. *(C-568/13. számú Data Medical Service ügy 49-50. pontjai)* Ebből következően előfordulhat az, hogy az egyik közbeszerzési eljárásban valamennyi körülmény értékelését követően a kiindulási pontot a becsült érték, a másikban pedig az egyes ajánlatok egymáshoz való viszonya fogja jelenteni.
- [23] A jelen ügyben az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a felperes a Felhívásban az értékelés szempontjaként a legalacsonyabb árszempontot határozta meg, kiemelt jelentőséget tulajdonított az ár meghatározásának, melyet gondos előkészítés nyomán kalkulált. Ezt támasztották alá a Felhívás II.2.5) és a II.2.14) pontjaiban foglaltak, amelyek értelmében az az egyedüli értékelési szempontnak számított. A felperes jogorvoslati eljárás során tett nyilatkozata pedig a becsült érték meghatározásának a módszerét részletesen taglalta. Okkal vonta le az alperes azt a következtetést, hogy a becsült értéknek a meghatározásánál a felperes az általa előadottak szerint körültekintéssel járt el, azt kívánta a közbeszerzési eljárás sarokpontjának tekinteni. A Nyilatkozatban saját maga mutatta be részletesen miként kalkulált, a becsült érték meghatározásánál az egy éves bázisidőszakban az éves inflációs várakozásokat is beszámította, mindezt a QB Élelemprogramból kinyert adatbázis adatokra alapozta. Erre tekintettel a felperes Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti, az egyes ajánlatok aránytalanságának értékelésére fennálló kötelezettségének a vizsgálatkor az alperes alappal volt arra figyelemmel, hogy az a becsült értékkel összhangban értelmezendő. E következtetésre az alperes a rendelkezésére állt adatok alapján, megalapozottan jutott. A

felperes a Nyilatkozatot az alperes felhívására nyújtotta be a jogorvoslati eljárásában, ezzel feltárva az értékelését meghatározó körülményeket.

- [24] Az alperes helytállóan jelölte meg, hogy a becsült értékhez képest a Kft. I. ajánlata több, mint közel 34%-kal maradt el a becsült érték összegétől. Ezen egyharmadot is meghaladó különbség kiugróan magas értéknek számított, amely miatt okkal lett volna elvárható a felperestől a Kft. I.-től az ajánlata tekintetében az árindokolás kérése. Rögzítendő, hogy e különbség az egyes tételeket, bizonyos zöldségeket és gyümölcsöket érintően még tetemesebbnek számított. Így például a Kft. I. a cseresznyénél több, mint 72%-al, a görögdinnyénél és a fejes salátánál több, mint 59%-al, az epernél több, mint 80%-al, illetve a póréhagymánál több, mint 47%-al alacsonyabb ajánlatot tett a e résztelek becsült értékéhez képest. E körülmények a Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti, a felperest terhelő kötelezettség fennállását még indokoltabbá tették.
- [25] Hangsúlyozandó, hogy a felperesnek a jogorvoslati eljárásban lehetősége lett volna arra, megfelelő indokát adhatta volna annak, hogy miért nem látta szükségesnek a Kbt. 72. § (1) bekezdése szerinti árindokolást kérését a Kft. I.-től. Neki kellett volna azt alátámasztania, hogy miért nem kellett a fennálló körülmények alapján a Kft. I. felé a felhívási kötelezettségnek eleget tennie, miért nem ébredtek kétségei az ajánlata vonatkozásában annak aránytalanságát illetően. A bíróság a felperes kereseti hivatkozásait a becsült értékhez képest az egyes ajánlatok figyelembevételét illetően, illetve a régi Kbt. szabályozásának megfelelő alkalmazására nézve az alperesi döntés helytállósága ellenében nem látta megalapozottnak. A régi Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdése valóban alkalmazza a több, mint 20%-os érték eltérés mértéket – emellett több más szempont értékelésére biztosítva lehetőséget – ugyanakkor a 20%-os eltérést a becsült értékhez viszonyítja. A korábbi szabályozás azonban döntő jelentőséggel nem bírhatott a jelenlegi szabályzasi rendszerben, mivel abban ilyen tételes küszöbérték nem szerepel. Kétségtelen ugyanakkor, hogy mind a régi, mind az új szabályozás egy komplex, a beszerzés egyedi sajátosságaira fókuszáló vizsgálatot vár el az ajánlatkérőtől, amelynek egyik eleme a becsült érték. Ez utóbbi milyen jelentőséggel bír, azt a konkrét eset határozza meg. Az alperes indokát adta, hogy miért értékelte a becsült értéket kiemelten, annak cáfolatát a jogorvoslati eljárás adatai alapján a felperes nem tudta adni.
- [26] A bíróság a felperes 2023. éven belüli élelmiszerárak csökkenését érintő és így a becsült érték helyett az ajánlati árak egymáshoz való viszonyának kiindulási pontként való alkalmazását illető hivatkozását elfogadni nem tudta. Azokat a felperes a jelen ügyben – általa sem vitatottan – első alkalommal a keresetlevelében vetette fel, ezért a bíróság a Kp. 78. § (4) bekezdésében foglalt korlát okán azt nem vehette figyelembe. A Kp. 78. § (4) bekezdése értelmében a megelőző eljárás idején fennálló, de a megelőző eljárásban nem értékelt tényre, körülményre a felperes akkor hivatkozhat, ha azt a megelőző eljárásban a közigazgatási szerv arra való hivatkozása ellenére nem vette figyelembe, azt önhibáján kívül nem ismerte, illetve arra önhibáján kívül nem hivatkozott. (Kfv.V.35.058/2024/5. [37] bekezdés)
- [27] A felperes a keresetlevelében hivatkozott első alkalommal azon körülményre, hogy a becsült érték meghatározásánál általa figyelembe vett, az egyes zöldségek és gyümölcsök árában szereplő adatokban jelentős eltérés következett be az Felhívás közzététele és az ajánlatok elbírálása között az inflációs folyamatok megváltozása okán. Az ilyen hivatkozás alapvetően tilalmazott volt a felperes számára, ezért a felperesnek azt kellett volna bizonyítania, hogy arra önhibáján kívül a jogorvoslati eljárás során nem tudott hivatkozni. A felperesnek ilyen előadása nem volt, éppen maga nyilatkozott akként a tárgyaláson, hogy ezen érvelésére a jogorvoslati eljárás során nem, hanem a keresetlevelében hivatkozott első alkalommal, holott

állítására szerint az ár elfogadását az értékeléskor ezen ismeretei indokolták. A tárgyaláson történt hivatkozás ellenére ez közvetlen utalás hiányában nem volt beleérthető a Nyilatkozatában foglaltak tartalmába. A felperes sikertelenül hivatkozott arra, hogy az alperes határozatában maga is rögzíti a Kft. I-III. ajánlati árait és tesz rájuk megállapításokat azzal, hogy azok egymáshoz képest hogy alakulnak, miután az alperes ezzel összefüggésben a felperes jogorvoslati eljárás során előadott érvelésének ellentmondásosságára utalt, olyan értékelési szempontokra azonban nem lehetett tekintettel, amelyre a felperes az értékeléskor figyelemmel volt, de azt az alperes felé közölni elmulasztotta.

- [28] A felperes állításával szemben az alperes határozatának a rendelkező része annak indoklásával összhangban állt. Egyértelműen megállapítható volt, hogy a rendelkező részben foglaltak, így a jogkövetkezmények nem a közbeszerzés tárgyának valamennyi részét, hanem csupán az 5. részt illetően értelmezendők. Ezt támasztotta alá többek között az, hogy az alperes a döntésének mind a fejrészében, a közbeszerzés tárgyánál, mind az indokolása 1. pontjában azt rögzítette, ezzel eljárása terjedelmét meghatározta, a jogorvoslati eljárás szempontjából kizárólag az 5. rész minősült relevánsnak.
- [29] A felperes által hivatkozott más egyedi ügyekben hozott alperesi döntések szintén nem bírtak jelentőséggel a jelen ügy elbírálása szempontjából. Amint arra a bíróság a már utalt, a Kbt. 72. § (1) bekezdése tekintetében az aránytalan alacsony ár vizsgálatának viszonyítási kiindulópontja minden esetben specifikus, egyedi, azaz minden ügyben más. Ebből következően automatikusan más ügyek relevanciával nem bírhattak. A felperes által hivatkozottak pedig szoros tényállási azonosságot a jelen ügygel nem mutattak, ezért azokat figyelembe venni nem lehetett.
- [30] Mindezek alapján az alperes helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a Kft. I. ajánlatát illetően a felperesnek a Kbt. 72. § (1) bekezdés szerint árindokolást kellett volna beszereznie, e kötelezettségének azonban nem tett eleget, ezzel megsértette a Kbt. 72. § (1) bekezdésében foglaltakat. Erre tekintettel a bíróság a felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította. A bíróság kiszabását illető keresetet a felperes nem terjesztett elő, így annak vizsgálatát nem kellett elvégeznie a bíróságnak.
- [31] A bíróság a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a Pp. 82. §-a és 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pereszes felperest a kamarai jogtanácsos által képviselt alperes perköltségének megfizetésére. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, valamint 4.§ (1) bekezdés a) pontja alapján az alperes által előterjesztett költségjegyzéken felszámítottakkal egyezően állapította meg, mert a felszámított költségigény a védírat tartalmára és a tárgyaláson való megjelenésre tekintettel megalapozott volt.
- [32] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 45/A. § (1) bekezdése szerint meghatározott összegű kereseti illeték a felperes Itv. 5. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt személyes illetékmentességére figyelemmel a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.
- [33] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Fővárosi Törvényszék
103.K.701.119/2024/13.

8

Budapest, 2025. február 5.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Tombor Csaba s.k.
előadó bíró

dr. Pártay-Czap Sarolta s.k.
bíró